FARNÍ LISTY
HOSTIVAŘSKO-ZÁBĚHLICKÉ

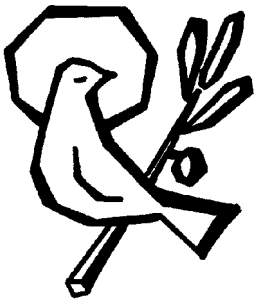

„Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země.“ (Žl 104)

Milí farníci,

doufáme, že nejhorší část koronavirové pandemie je již za námi, a vítáme vás při čtení dalších farních listů věnovaných Seslání Ducha svatého. Věřím, že mohu za všechny farníky poděkovat otci Karolovi i otci Krystiánovi, že nás ani v tomto nelehkém čase neopustili a byli tu pro nás ať už na živo v kostele nebo online. Věříme, že jste toto náročné období ve zdraví přestáli a že se již všichni přesuneme do poklidnější doby. Přejeme vám radost ze Seslání Ducha svatého, pohodový červen a krásné léto.

Za redakční tým Jarka Kučerová

„Otec vystavil recept, syn připravil lék, a Duch svatý ho podáva.“

Willfrid Stinissen

„Duch svatý není boží dar, ale Bůh, který se stává darem.“

Aktivity komunitního centra v červnu pozastaveny

Komunitní centrum Farní dvůr je do konce června uzavřeno. Nebudou se tak konat veškeré pravidelné aktivity jako výuka náboženství, schůzky ministrantů, kruhové tance, nedělní káva apod. Rovněž se ruší plánované nepravidelné aktivity jako kreativní dílny apod.

Aktuální informace ke sloužení mší

Mše budou v červnu slouženy v časech jako před omezeními (nedělní mše budou v Hostivaři v 8:00 a 11:00, v Záběhlicích v 9:30 a 18:00). Na nedělní mše již není nutné se přihlašovat. Prosíme o vzájemnou ohleduplnost v průběhu bohoslužeb (zakrytá ústa a nos, udržování vzájemného odstupu v kostele).

Mnozí lidé nevědí, co si s Duchem svatým počít

z knihy Andělé v kurzu (Notker Wolf, vydalo Karmelitánské nakladatelství)

Kdo je to vlastně – Duch svatý? A jak se nás jeho existence týká? Copak nestačí, když jako křesťané věříme v Boha a v jeho Syna Ježíše Krista? Občas dostávám podobné otázky. Mnozí lidé zjevně skutečně nevědí, co si s Duchem svatým počít. Ani já to nedokážu pořádně vysvětlit. Proto bych se rád držel autorů evangelií a Skutků apoštolů. Ti nic nevysvětlují, ale jednoduše vyprávějí příběhy. Co se to vlastně tehdy o letnicích přihodilo, když apoštolové udělali svou první zkušenost s Duchem svatým?

Už předtím toho zažili docela dost. Když přišli s Ježíšem do Jeruzaléma, hodně si toho od něj slibovali. Pak, když zemřel, v něho ztratili víru – a zase ji nalezli, když Ježíš vstal z mrtvých a ve svém těle se s nimi setkal. Byly to takové emocionální skotské střiky – oscilace mezi malomyslností a nadějí. A nyní jsou shromážděni v chrámu, určitě jich tam je hodně, muži i ženy, a najednou je všechny zachvátí nevídané nadšení. Jakýsi druh opojení. A jde to tak daleko, že začnou hovořit naprosto neznámými jazyky. V chrámě mezitím vládne obvyklý mezinárodní poutnický ruch a mezi diváky vznikne podezření, že Ježíšovi lidé mají pořádnou opičku. A to je právě ten okamžik, kdy do nich vstupuje Duch svatý. A jeho první účinek: radost a nadšení. Jsou opojení štěstím.

A druhý účinek: nebojácnost. Duch svatý je osvobozuje od strachu o vlastní život. Od té chvíle už se nedají zastrašit, a to ani pod hrozbou smrti. Svobodně promlouvají na veřejnosti o všem, co prožili s Ježíšem. Jsou za to zatýkáni, vězněni a bičováni – a přesto to nevzdávají. Nebojácnost je poznávacím znamením prvotních křesťanů. Najednou dokážou vidět Ježíšovýma očima a zjišťují: láska je silnější než strach ze smrti.

Celé Skutky apoštolů proto hovoří o mužích a ženách, kteří se cítí svobodni, protože jim smrt už nedokáže nahnat panickou hrůzu. A stejné zkušenosti se dostává i dnešním křesťanům. Sám to denně zakouším. Věřte mi, Duch svatý není jen nějaká pěkná teorie. On je nádherná Boží síla.

Čtení nejen pro děti

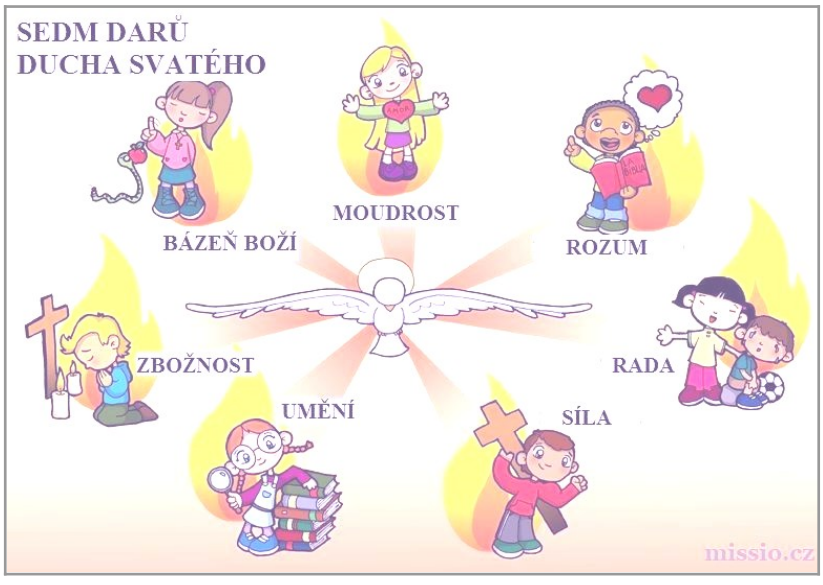
SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

Deset dní po Ježíšově nanebevstoupení nastaly **letnice**, jeden z největších svátků roku, kdy Hebrejci přicházeli do Jeruzaléma ze všech zemí, do nichž se odstěhovali. Město bylo plné cizinců: byli to všechno Židé, ale zdálo se, že to jsou cizinci, protože se oblékali podle způsobu národů, s nimiž žili a jejichž jazyky mluvili.

Apoštolové se shromáždili v domě, kde žili, spolu s Marií, Ježíšovou matkou, a se skupinou učedníků. Náhle sestoupil přislíbený Duch svatý: dům se zachvěl jakoby hukotem prudkého vichru a zjevily se jakoby ohnivé jazyky a spočinuly na hlavě každého z nich.

Zázrak! Zatímco ještě ne dlouho předtím apoštolové byli naplněni strachem a skrývali se, nyní se cítili silní, odvážní a plní radosti. Okamžitě vyšli ven a zástupu, který byl zvědavý, co znamenal ten vichr a hluk, začali zvěstovat o Ježíšovi a zvali všechny, aby se stali jeho následovníky. Zázrak nad zázraky: posluchači, pocházející z různých zemí, mluvili různými jazyky, a přesto každý z nich slyšel apoštoly mluvit svou řečí! Také proto věnovali pozornost tomu, co jim říkali. Především Petr mluvil, a to tak přesvědčivě, že když skončil, mnozí se ho zeptali: "Co tedy máme dělat?"

Petr odpověděl: "Kajte se za své hříchy, každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista a také vy tak spolu se křtem dostanete dar Ducha svatého." Mnozí z nich ho poslechli. Toho dne se dalo pokřtít na tři tisíce lidí: stali se tak součástí Církve, rodiny Ježíšových učedníků, křesťanů. Církev se začala rozšiřovat. Všichni obdivovali křesťany, protože se chovali dobře a milovali jeden druhého.

Z knihy "Bible svatá pro děti" (vydal(o): Ikar v roce 1997, R. Brunelli, M. Fjodorov), převzato z deti.vira.cz

5 otázek pro otce Krystiána Sochu MIC, nejen o Duchu svatém

Napadá tě, proč si Bůh jako symbol Ducha svatého vybral právě holubici?

První, co mne napadá, je to, že holubice je bezelstná – „buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice“ (Mk 10,16). A je také symbol čistoty a nevinnosti, míru a pokoje. Holubice je plachá a vyhýbá se místům, kde se hrozí a křičí. Ráda je však tam, kde je klid a kde je zvaná. Je něžná a může letět, kamkoli chce – to je dobrý obraz Ducha svatého. Bílá holubice vyjadřuje prostotu, čistotu, a především Ducha svatého, který v podobě holubice sestoupil na Ježíše při jeho křtu v Jordánu (Mt 3, 16).

Máš nějaký oblíbený text, citát apod. týkající se Ducha svatého?

Ano, je to spojené se křtem: „Když se všechen lid dával křtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe a Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: *‚Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil‘*“(Lk 3,22-23). Při křtu zjevuje Bůh svůj otcovský vztah k Ježíšovi. Chce také nás přijmout za své děti. Z jeho strany jde o nabídku. Záleží na každém z nás, protože jsme jeho milované děti.

Skončila nám několika týdenní karanténa. Zůstalo ti po ní něco pozitivního?

Během této karantény mne upřímně obohatilo, že když jsme museli být fyzicky daleko, byli jsme spjati duchovně. V určitém okamžiku se ukázalo, že chceme udržovat vztahy, a to i na dálku. Myslím, že jsme se stali citlivější, otevřenější a čestnější vůči lidem kolem nás. Uvědomili jsme si, že něco opravdu chybí, to, co dřív bylo obvyklé. Takže se ukázalo, čeho si někdy ani nevšímáme. Doufám, že celá tato situace nás změní k lepšímu. Naše vztahy se budou udržovat nejen během pandemie, ale i v budoucnosti.

Jak jsi trávil volný čas po dobu karantény?

Měl jsem více času na osobní reflexi a modlitbu. A také s Karlem jsme se modlili častěji a trávili spolu víc času, než když máme své běžné povinnosti. Snažil jsem se být v kontaktu se svými blízkými, zejména s rodiči a sestrou, i s přáteli, hlavně prostřednictvím telefonních rozhovorů. Ale také s našimi farníky a účastníky Alfy nahráváním videí a prostřednictvím e-mailu a facebooku. Také jsem měl velkou radost, když někdo požádal o svátost smíření, rozhovor, návštěvu seniorů, svátosti nemocných a eucharistii. Kromě toho jsem trochu pracoval v naší farní zahradě. S Karolem jsme vysadili jahody, brambory, zeleninu a několik okrasných keřů a stromů. Nyní budeme čekat na plody naší práce. Ačkoli na nudu nebyl čas, už se na vás těším na živo a ne jenom online. Doufám, že se s vámi setkám co nejdříve.

Co bys vzkázal farníkům ke konci školního roku a k nadcházejícímu létu?

Konec školního roku a nadcházející léto nás povzbuzuje k odpočinku, tedy k tomu, abychom náš život obnovili. K tomu mne napadají slova z Evangelia „Pojďte i vy někam na opuštěné místo a trochu si odpočiňte!“ (Mk 6,31).

Moji Milí, „odpočiňte si“. Ježíš říká tato slova. Říká je apoštolům, ale ona jsou dnes adresována nám. Říká to proto, že se opravdu stará o lidi, o každého, o mě a o tebe. Ježíšův zájem ve vztahu k apoštolům: jsou unavení, nestačí už na práci, mají toho dost. Ježíš ví, že člověk není stroj, nemůže neustále pracovat, nežije jen proto, aby pracoval. Práce není smyslem lidského života. To je důvod, proč odpočinek nejen dovoluje, ale dokonce doporučuje svým učedníkům, aby si šli odpočinout.

Milí, povzbuzuji všechny - manžele, mládež a děti, rodiny - odpočiňte si. Myslím si že, je to skvělá příležitost posílit naše vzájemné vztahy, aby se obnovily. Možná to nebude tak snadné, možná budete muset nejprve říct pár slov bolestné pravdy. Obnovte to, co kdysi bylo, po čem jste toužili, a vzpomeňte si na vše, co vám chybí. Mladí najdou lepší vztah k rodičům a může mezi vámi začít upřímnější dialog. Snažte se být všichni spolu. Svěřte se s některými svými problémy. Vím, že to není snadné, ale stojí to za pokus. To je to, co chce Ježíš. Povzbuzuje nás k odpočinku, tedy k tomu, abychom náš život obnovili. Stojí to za to vyzkoušet, i když tu příležitost nevyužijete, neobviňujte se za to. Požádejte Ježíše, aby byl s vámi, abyste nebyli každý sám, ale abyste ve svém manželství, ve své rodině, ve svém životě byli vždy spolu a s Ním – s Ježíšem.

Chci vám vzkázat, abyste se modlili za celou naši farnost, město, za celou církev. Chci Vás poprosit o modlitbu za mě, abych šel tou cestou věrně a odhodlaně, a za mě a Karola, abychom jako kněží byli věrni povolání a byli odborníky především na vztah s Bohem a s lidmi.

Věděli jste, že…?

Slavná vitráž v bazilice sv. Petra ve Vatikánu znázorňující holubici, která je symbolem Ducha svatého, je vyrobena z českého skla (jemného alabastru)?

Vitráž zakončuje monumentální Stolec sv. Petra ze 17. století, jehož autorem je slavný Gian Lorenzo Bernini. Rozdělena je do dvanácti částí připomínajících 12 apoštolů a rozpětí křídel holubice je téměř 2 m.

Ohlédnutí za … postní cestičkou

Když jsme v únoru chystali postní cestičku, zamýšleli jsme se, jak ji odlišit od adventní cestičky. Postní doba předvelikonoční je dlouhá někdy i pro dospělé, natož pro děti. Vymysleli jsme tedy, že uděláme úkoly na týdny a zapojíme do úkolů celé rodiny, tím stráví děti s rodiči více času, posilní si vztah k Bohu i k sobě navzájem. Za splněný úkol přilepíme na připravený kříž květinu, na Velikonoce vedle rozkvetlého kříže budeme mít spoustu rozkvetlých rodin. Protože naše farnost má kostely dva, budeme mít i kříže dva, jeden v Hostivaři, druhý v Záběhlicích.

Po dvou týdnech postní doby byl vyhlášen nouzový stav a zavřeny školy, následně i kostely. Rodiny teď spolu trávily více času než dosud a prožívání duchovního života prošlo taky velkými proměnami. Podle přinesených lístečků se splněnými úkoly (i v této situaci jich bylo více než 50) se stala favoritním úkolem modlitba růžence, následovaná účastí na mši ve všední den a společnou četbou duchovní knihy. Kříže i rodiny nám krásně rozkvetly v Hostivaři i v Záběhlicích.

Vážíme si zájmu, se kterým se rodiny zapojily, a děkujeme jim.

Pavlína Hůrková

Postní sbírka

I přes nouzový stav a situaci spojenou s pandemií koronaviru bylo v naší farnosti v rámci postní sbírky do kasiček vybráno více než 9 000 Kč, které budou zaslány na misijní dílo Salesiánů v Bulharsku. Misijní kasičky s příspěvky, které jste nestihli odevzdat, je stále ještě možné donést do sakristie kostela.

Farní poznávací štafeta

pokračování vzájemného seznamování farníků

Jan a Eliška Fialovi

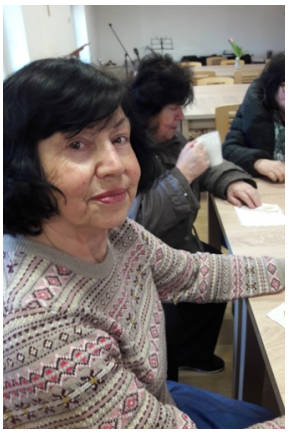

Náš společný příběh se začal psát kdysi dávno na přípravě na přijímací zkoušky na Křesťanské gymnázium. Nakonec jsme se oba úspěšně dostali, a tak jsme se potkali ve třídě. Už od primy jsme po sobě často pokukovali a psali si milostná psaníčka. Nakonec jsme spolu začali chodit v kvintě. Společně jsme se učili na maturitu, chodili na procházky a měli se moc rádi. Úspěšně jsme odmaturovali a dostali se na vysoké školy. Každý jsme byli na jiné škole a byl pro nás šok nevidět se každý den ve třídě. Tak jsme si řekli, nač odkládat svatbu, vezmeme se.

Po romantických zásnubách při měsíčku na krásné procházce jsme začali plánovat svatbu. Plán byl vzít se za rok a svatbu si udělat co nejvíce pomocí vlastních sil a sil našich rodin a přátel. Ukázalo se, což jsme i tušili ☺, že máme naprosto úžasné přátele a rodinu. Tolik se s námi nadřeli na tom, abychom měli krásnou svatbu ve stodole u kostela Stětí sv. Jana Křtitele, a za to jim patří velké díky. Koordinaci zázemí oslavy si vzal na starost Pepa Bernard a staral se úžasně. Bez něj bychom nikdy neměli náš den tak krásný. Moc děkujeme a modlíme se za Tebe.

Obřad proběhl v kostele sv. Františka na Chodově. Svatba byla krásná - taková, o jaké jsme snili. Teď, půl roku po svatbě, jsme šťastnější než kdy předtím, je nám spolu parádně. Děkujeme Bohu za naše štěstí a modlíme se, aby se dostalo i na ostatní.

Fialovi nejmladší

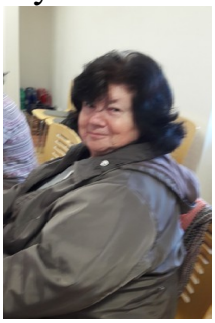

Jmenuji se **Helena Sadílková** a pocházím ze Strašnic. Už jsem delší dobu v důchodu, ale ještě občas chodím na brigádu. Během mé pracovní kariéry jsem prošla jak výrobním provozem, tak i administrativní kariérou i prací v bankovním domě. Mám ráda přírodu, zvířata - zejména kočky, ty mám doma 3 a pomáhám i těm bez domova, či v nesnázích.

Již od mého útlého dětství celá naše rodina navštěvovala strašnický kostelík, kde jsme byly i se sestrou Růžou členky dětského pěveckého sboru, který vedl populární pan Korejs.

Po přestěhování do Hostivaře v roce 1975 jsem začala navštěvovat i zdejší hostivařský kostel a zažila jsem zde ještě i P. Volfa.

Na nějakou dobu jsem se vrátila do Strašnic - to, aby naše maminka i ve starším věku mohla chodit do svého oblíbeného kostela, kam jsme ji se sestrou doprovázely.

Po smrti naší maminky jsme se spolu se sestrou Růženou Omáčkovou přidaly do zdejší farnosti, kde se občas snažíme zapojovat i do dění farnosti. I naše vnučky Amálka a Julinka zde byly v roce 2012 otcem Zbygniewem pokřtěny.

Zdejší farní rodina pro mě znamená pocit bezpečí a sounáležitosti, a jsem vděčná za to, že sem můžeme patřit.

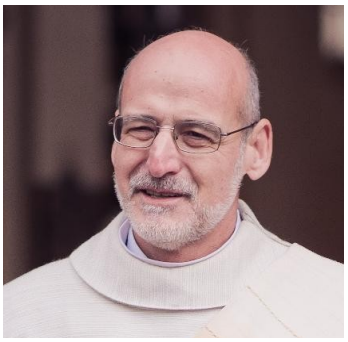
Zapište si do diáře

Noc kostelů - pátek 12. června

Program proběhne v hostivařském i záběhlickém kostele. Podrobné informace budou na webových stránkách farnosti. Stále hledáme pomocníky, kteří by se ujali drobných úkolů, a vypomohli tak s pořádáním akce. Hlaste se prosím Markétě Benešové (tel.: 602 832 519).

Zádušní mše za našeho jáhna Pepu Bernarda - sobota 13. června od 10 hod.

Z kapacitních důvodů proběhne mše na farní zahradě.

Vážení přátelé, milí farníci,
při Pepově úmrtí, kdy nebylo možné se zúčastnit pohřbu kvůli epidemii, jsme slíbili, že oznámíme termín zádušní mše, při níž bude možné poděkovat za jeho život a rozloučit se s ním.

Zádušní mše proběhne 13. června v 10 hodin ve farním areálu v Hostivaři. Od 9 hodin bude otevřen kostel, kde bude možné se v tichu pomodlit a rozloučit. Mše bude potom sloužena na zahradě Komunitního centra, kde je velký prostor.

Doporučujeme vzít si s sebou deštník (slunečník). Po mši bude drobné občerstvení a příležitost k setkání. Když bude někdo chtít přispět a něco upéct nebo pomoci jinak, prosím, ať mě kontaktuje (728 539 183).

Srdečně vás zveme,
Ivana Bernardová a celá rodina

Slavnost Těla a Krve Páně - neděle 14. června

Slavnost dříve zvaná Boží Tělo, se začala slavit proto, aby se zdůraznila reálná přítomnost Ježíše Krista, a to jednak v jeho Božství, tak v jeho lidství v Eucharistii - Nejsvětější svátosti.

V Hostivaři budeme mít průvod Božího těla v neděli 14. 6. po mši svaté v 11 hod. Srdečně zveme k účasti na oslavě všechny farníky, především rodiny s dětmi. Pro děti budou přichystány květinové lístky, kterými děti připraví důstojnou cestu pro Ježíše.

Farní den se posouvá na podzim.

Pří plánování bylo vycházeno ze současných pravidel a informací o uvolňování bezpečnostních opatření. Pokud by případné další změny vládních nařízení měly vliv na naši farnost, budou informace zveřejňovány na webových stránkách farnosti.

Program Noci kostelů 12. června 2020

Chrámové zdi svým způsobem promlouvají ke každému, kdo nastraží uši. Přijďte a poslouchejte.

I letos vás zveme na Noc kostelů (přesunutou z 5. na 12. června). Rádi bychom vám i širší veřejnosti ukázali, jak „se v našem kostele žije“, jaký význam pro nás má Písmo svaté, liturgické potřeby, vybavení a jednotlivé části kostela, a také přiblížili život a historii naší farnosti.

V obou našich kostelích se můžete těšit například na zvonění zvonů (přede mší), mši svatou (v 17 hodin v Záběhlicích a v 18 hodin v Hostivaři), můžete pohovořit s knězem, ztišit se, rozjímat, ponořit se do modlitby, vyjádřit své prosby a poděkování Bohu, napsat mu dopis, zapálit svíčku… Navíc bude pro malé i velké návštěvníky připraven speciální kulturně-duchovní program:

Praha-Hostivař, katolický kostel Stětí sv. Jana Křtitele

19:00	Kreativní dílna a poznávací hra pro děti i dospělé
19:30	Ukázka kruhových křesťanských a židovských tanců
20:00	Vystoupení hostivařské chválové kapely Karol & Friends Band

Součástí večera bude také prohlídka fresek v kostele, varhan a přilehlé zvonice.

Praha - Záběhlice, katolický kostel Narození Panny Marie

17:00	Mše svatá s požehnáním celému městu
20:00	Koncert komorního vokálního souboru Ensemble Hilaris Vystoupení osmičlenného pražského vokálního souboru pod vedením Kryštofa Spirita (zazní duchovní a capella skladby, starší i novější, např. Tomás Luis de Victoria, Urmas Sisask a další...), více informací o souboru a ukázky jejich hudby naleznete na http://www.ensemblehilaris.cz/

Podrobný program naleznete na www.nockostelu.cz .

Vzhledem k aktuální situaci může dojít v programu ke změnám, proto doporučujeme sledovat farní web a web Noci kostelů.

Motto Noci kostelů 2020:

Učinil jsi měsíc k určování času... Přivádíš tmu, NOC se snese... Slunce vychází... Člověk vyjde za svou prací. Žalm 104,19-23

Letošní téma Noci kostelů: Noc a úcta k přírodě

Původní termín letošní Noci kostelů připadal na Mezinárodní den životního prostředí. Organizátoři proto vybrali motto ze Žalmu 104:

Učinil jsi měsíc k určování času, slunce ví, kdy k západu se schýlit.

Přivádíš tmu, noc se snese, celý les se hemží zvěří;

lvíčata řvou po kořisti, na Bohu se dožadují stravy.

Slunce vychází a stahují se, v doupatech se ukládají k odpočinku.

Člověk vyjde za svou prací a koná službu až do večera.

Jak nesčetná jsou tvá díla, Hospodine! Všechno jsi učinil moudře; země je plná tvých tvorů.

(Žalm 104,19-24)

P. Michal Němeček, ředitel Pastoračního střediska Praha k letošnímu tématu uvádí: „*Žalm 104 čítající 35 veršů je především velkolepou oslavou stvoření, tedy radostí nad tím, jak Bůh učinil svět. V žádném jiném žalmu se nezmiňuje tolik prvků přírody a nejmenuje tolik zvířat. Koncepce celého žalmu sleduje první kapitolu Bible, která vypráví o stvoření světa v sedmi dnech (Gn 1). Žalm 104 je zpěvem radosti nad úžasným řádem vtištěným do světa, s nímž člověk má pracovat s úctou. Autoři motta se tak pokusili spojit téma Noci otevřených kostelů, tedy míst, kde lidé chválí Boha za stvoření, za život, ... s tématem úcty k životnímu prostředí. Pro mnohá místa asi nebude snadné toto téma propojit. Ale nic to nemění na tom,* ***abychom si všimli, že Bible svět přírody okolo nás velmi vážně vnímá a nezůstává k ní lhostejná.***“

Upraveno podle www.nockostelu.cz

Modlitba za déšť

Prosíme o dar vláhy pro naši zem
a pro nás o sílu tvé lásky,
abychom pečovali o život a krásu.
Zaplav nás pokojem,
abychom žili jako bratři a sestry
a nikomu neškodili.

(P. Petr Hofírek, www.cirkev.cz)

CO NÁS ČEKÁ V LÉTĚ A NA PODZIM

Pevně věříme, že nás již žádné další nenadále situace nezaskočí a letní i podzimní aktivity již proběhnou podle našich plánů a zvyklostí. V létě se mohou děti těšit na farní tábor, v průběhu září by se pak měly obnovit všechny aktivity komunitního centra včetně výuky náboženství. Na podzim nás čeká Farní den a Rodinný víkend s bazárkem, který musel být odložen z důvodu pandemie.

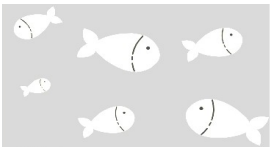
Farní tábor

Farní tábor se uskuteční v plánovaném termínu **24.-28. srpna**. Kapacita tábora je již naplněna a v současné době tak již není možné přihlašovat další děti. Stále však **hledáme pomocníky, kteří by se podíleli na chodu tábora výpomocí v kuchyni**, a pomohli nám tak zajistit stravování pro naše milé účastníky. Dále prosíme, zda by se někteří z vás mohli podílet svoji přímluvnou modlitbou za tento tábor.

Farní den a Rodinný den s bazárkem

Jak jistě víte, na jaře měl proběhnout v naší farnosti tzv. Rodinný víkend, jehož součástí měl být bazárek dětského oblečení a sportovního vybavení, kreativní dílny a přednášky. Rovněž měl v červnu proběhnout tradiční Farní den. Ani jedna z akcí se kvůli koronavirové pandemii nemohla uskutečnit a tak jsme se rozhodli obě tyto akce spojit a společně je uskutečnit v novém termínu a to **o víkendu 3. a 4. října.** Již nyní se tak můžete těšit na tento víkend plný nejrůznějších aktivit. Podrobné informace včas zveřejníme.

Rybičky

Po prázdninách bude v Komunitním centru opět otevřen dětský klub pro nejmenší, zvaný Rybičky. Klub je určen dětem od 2 do 5 let a jeho program probíhá bez maminek, které tak získají trochu času pro své aktivity. Děti si hrají v herně Komunitního centra a na farní zahradě, popřípadě poznávají okolí na společných vycházkách. V tomto školním roce klub probíhal jednou týdně od 8:00 do 12:00. V případě dostatečného zájmu může být po prázdninách otevřen i více dní v týdnu. Více informací získáte u Blanky Čechové, tel. 776 394 489.

UŽIJTE SI LÉTO A TĚŠÍME SE NA VÁS NA PODZIM

Modlitba na prázdniny, na dovolenou

Jsem šťastný, mám volno. Čas pro sebe, čas pro tebe. Očekávám mnoho - slunce, oblaka, vítr, vodu, dálky, přátele. Otevři mi oči pro krásu svého světa, dej mi pozorný sluch pro hlas stvoření.

Děkuji ti za ty dny volnosti. Dej, ať nasbírám sílu, abych byl laskavější. Setkám se s lidmi, blízkými i cizími, děkuji ti a prosím tě, abych jim dovedl naslouchat, abych se přiblížil jim i jejich světu, abych jim porozuměl, neboť mám čas.

Dej mi slova a činy, které dávají radost. Na všech cestách ať je se mnou tvá láska. Dej, ať se vrátím domů bohatý zkušenostmi a novou silou. Amen.

(Alfonso Pereira, Myšlenky a modlitby, vydalo nakladatelství Zvon)

Prázdninové díky (vybráno z archivu Pepy Bernarda)

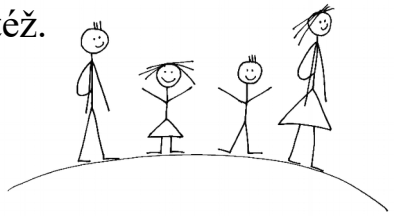
Díky, že skončila nám škola,
díky, že už jsou prázdniny.
Díky, že nás Pán Ježíš volá
do své rodiny.

Díky za řeku zpívající,
díky za tichý lesa stín.
Díky za úsměv v každé líci,
za maminčin klín.

Díky za to, že žíti smíme,
díky, že můžeme si hrát.
Díky, že všichni dobře víme,
jak nás Bůh má rád.

Díky za to, že květy voní,
díky za cestu k výšinám.
Díky, že smíme běžet po ní,
že je s námi Pán.

Díky za to, že slunce svítí,
díky za to, že padá déšť.
Díky za hvězdy, jenž se třpytí
v našich očích též.

Nepravidelný tisk pro vnitřní potřebu
Farnost u kostela Stětí sv. Jana Křtitele, Praha-Hostivař
- **adresa:** Domkářská 21/1, PSČ 102 00, Praha 15 – Hostivař, IČ: 61380652
- **telefon:** 732 340 081 – P. Karol Matlok
  731 698 047 – P. Krystián Socha
- **e-mail:** mail@centrumhostivar.cz, http://www.centrumhostivar.cz
- **číslo účtu:** 286927329/0800, Česká Spořitelna